

↳ *Mohácsi Balázs*

m u s t á r s á r g a

(annabardi: percenként 100)

tél volt, az ötvenharmadik álomom,
 hogy a város nem hullajtja el most
 összes levelét tizenkét nap alatt.
 a radiátor váltott légékban nevetett,
 a száraz ködön át tisztán láttam
 a beton ablakos csillanását.
 üres voltam, mint a markom és
 mustársárga, mint az erkély
 diszkószín, fényorgonáló
 drótüvege. villogtak a város
 szemei, akár a furcsa fények.
 koppant az utcán a lenéző tekintet,
 ilyen könnyen roncsolódnak a testek.

r e k e d t e n

(teddybears feat. iggy pop: punkrocker)

száll föl a szomorúság,
 úgymint megpróbálom kivenni a számból,
 mert ez olyan város, amin nem beszélhetek hozzád,
 hiszen nem értenéd
 a só,
 a villám
 szavát.
 a kátrányt is hiába dalolom neked,
 te csak néha nyalsz bele,
 és akkor én mit csináljak.
 hirtelen jut eszembe, te talán nem is tudod,
 a többes szám olyan olló, ami kinyílik,
 ha becsukódik a szem.
 ha te ezt nem tudod, miért is beszélnek hozzád
 a tisztaság nyelvén?
 erre gondolok, és végleg beszorul a számba.

v é g l e g

(einstürzende Neubauten: stella maris)

beszorult a számba egy téli szó
 egymást álmainkban elkerüljük

t i s z t a s á g k ú t j a i

(tame impala: feels like we only go backwards)

*„háttal megyek, csak az kerül
 elélem, amit már elhagyok.”
 (tandori dezső)*

a tisztaság kútjai beomlottak talán,
 hogy mindenütt emlékező szemek
 értelmetlen, párás vizeivel kínálnak.
 én nem akarok felejteni, mert attól az első lánytól,
 akivel végleg bemocskoltam magam,
 akivel gonosz voltam és kistílű,
 akivel magamat elhibáztam,
 és akit újabb lányok lábnyoma sem írt felül,
 őtőle is lettem mostani.
 de fáj a nyakam, hogy egyfolytában visszanézek,
 és arra gondolok,
 lehetne ez olyan forrás, hogy ha belőle innék,
 nem a jövőmnek állnék háttal.